

[Jørgen Frederiksen]

der naturligt en interesse for, at man ned igennem Jylland får nogle velproportionerede gode trafiklinjer af hensyn til deres forbindelse med kontinentet.

Vi ved også, at der oven i købet er penge til hurtigt at gå i gang med en eventuel fast forbindelse Vesttyskland-Danmark. Derfor er det efter vor opfattelse endnu mere bydende nødvendigt, og derfor støtter vi ministeren i hans afvisning af de to forslag, at vi nu får hæftet Danmark ordentligt sammen, således at man ikke risikerer en skæv udvikling i landet i tilfælde af en østforbindelse først, således at man ikke risikerer, at landet spaltes ned igennem Store Bælt, i tilfælde af at begge de andre linjer skulle komme.

Også beskæftigelsesmæssigt både på kort og på lang sigt ligger der fantastisk store muligheder ved at fastholde denne beslutning, og det er vel rimeligt at understrege, at også dansk fagbevægelse absolut er enig heri. Selv om vi erkender, at der ved en fast forbindelse naturligvis vil opstå problemer i Nyborg, som ministeren også understregede, men som dog var mindre end det, man fra SFs side pegede på, er spørgsmålet vel i høj grad, om Nyborg kan være tjent med på lang sigt, at det går ud over hele landet, herunder også Nyborg, hvis vi ender med at blive en slags reservat i forhold til det øvrige Europa.

Vi mener derfor ikke, at forudsætningerne for at ændre det tidligere vedtagne lovforslag er til stede, og jeg håber med disse bemærkninger at have skabt forståelse for, at vi i den socialdemokratiske gruppe er 100 pct. enige med trafikministeren i hans argumentation og derfor ikke kan anbefale de to foreliggende forslag.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal ikke gå dybere ind i de to foreliggende forslags særlige bemærkninger. Jeg skal heller ikke gå ind i debatten for og imod Storebæltsbro, som vi kender alle argumenterne for fra tidligere, kun sige, at vi fra venstres side finder, at der bør ske en udsættelse af dette projekt. I august fik vi et løfte fra regeringen om at få en prioriteringsplan, for så vidt angår de offentlige investeringer, inden jul, og vi finder derfor, det vil være mest hensigtsmæssigt at vente med en endelig drøftelse til dette tidspunkt. Der kunne måske være grund til at høre ministeren om,

hvorvidt den forventning om, at vi får prioriteringsplanen og en drøftelse inden jul, stadig væk holder stik.

Lad mig så føje en enkelt personlig bemærkning til spørgsmålet om Storebæltsproblematikken i tilknytning til det, som ministeren netop har sagt her. Jeg hæftede mig ved hans slutbemærkning om, at der ikke er sket noget væsentligt nyt, siden folketinget traf sin seneste beslutning. Det synes jeg er en udtalelse, som bør tages med noget forbehold. Jeg tror ikke, at ministeren helt ærligt vil vedstå, at der ikke er sket noget væsentligt nyt siden.

Hvis ministeren f. eks. ser på antallet af rejsende, godsoverførsler osv. mellem Øst- og Vestdanmark, hvordan forholdet er i dag, og hvilken eksplosiv udvikling man havde forventet, da man fremkom med de første Storebæltsrapporter, tror jeg nok, ministeren må erkende, at der er sket en betydelig stagnation i trafikken mellem Øst- og Vestdanmark, bl. a. fordi der jo er sket en erhvervmæssig udvikling i Jylland – især Østjylland – og en tilsvarende afmatning i Københavnsområdet. Vi har fået en mere ligelig udvikling i Danmark, og denne mere ligelige udvikling, den decentral udvikling, som vi fra venstres side har arbejdet på i mange år, har bl. a. haft som konsekvens, at rejsebehovet Øst-Vestdanmark er blevet mindre. Ministeren er givetvis bekendt med de tal, der foreligger, og debatten forleden om Kattegat-ruterne understreger, at der virkelig er sket en stagnation. Det synes jeg nok er en væsentlig ting, som burde have været med i ministerens bemærkninger, når han siger, at der efter hans mening ikke er sket noget væsentligt nyt.

Der er vel også sket en ændring på den økonomiske side, hvis vi ser på Danmarks økonomiske situation i dag i forhold til bare for et par år siden, og hvis vi ser på de enorme investeringsbehov, vi har på en række felter i vort samfund; jeg kan blot antyde energiområdet, der er mange andre. Også her tror jeg ministeren vil medgive, at der er sket en udvikling, en udvikling, man ikke bare kan trække på skuldrene af.

Må jeg slutte med at sige, at venstre altså finder, at der bør ske en udsættelse. Det betyder ikke, at vi mener, vi ikke skal have en bro, men bare at der i den øjeblikkelige økonomiske situation ikke er den fornødne øko-